

PATENTFORSIKRING - LETBENEDE UNDSKYLDNINGER?

Misforstået kritik af Patentmyndighederne

Af Anne Reinhold Jørgensen
Kontorchef, International Politik, Patent- og Varemærkestyrelsen

I en kommentar i Ingeniørens sektion om Innovation i nr. 36/2007 efterlyser Claude Teisen-Simony en patentforsikring, som giver danske virksomheder mulighed for at tegne forsikringsdækning for omkostninger til at håndhæve patentrettigheder over for patentkrænkere. Teisen-Simony kritiserer i den sammenhæng de danske myndigheder for ikke at gøre nok for at etablere en patentforsikring og for at komme med "letbenede undskyldninger" for, at det endnu ikke er sket.

Kritikken må imidlertid bero på en misforståelse. Patent- og Varemærkestyrelsen er ikke en forsikringsvirksomhed, og det er heller ikke statens opgave at udbyde forsikringer. Vi er imidlertid helt enige i, at det kan være svært for især små og mellemstore virksomheder at få råd til at håndhæve deres patentrettigheder. Derfor er det vigtigt, at virksomhederne får mulighed for at tegne patentforsikring – men altså i privat regi.

Vi vil meget gerne agere fødsels-hjælper i den forbindelse. Interessen blandt private forsikringsudbydere har imidlertid været lille, selv om vi i adskillige år har arbejdet hårdt på at få branchen til at udbyde en patentforsikring i Danmark. Desuden har styrelsen presset voldsomt på for at få en patentforsikring på EU-plan.

Patent- og Varemærkestyrelsen var for eksempel drivkraften bag Europa-Kommissionens to store undersøgelser om muligheden for patentforsikring på EU-plan. Dette initiativ beskrives i tidsskriftet Intellectual Pro-

perty Quarterly (nr. 4, 2007), hvor Patent- og Varemærkestyrelsen netop fremhæves som den første initiativtager til en patentforsikring på EU-plan. Artiklen påpeger også, at styrelsen vedvarende har presset på for at få en sådan forsikring. Undersøgelserne viste imidlertid en stor modstand mod patentforsikringer fra forskellige interessegruppers side, og derfor forventer vi ikke, at Kommissionen fremsætter forslag om en patentforsikring.

Til gengæld tyder alt på, at der inden for den nærmeste fremtid bliver lanceret en patentforsikring for de danske virksomheder i privat regi. Patent- og Varemærkestyrelsen har, som det fremgår, arbejdet hårdt på at få forsikringsbranchen til at udbyde patentforsikringer, og vi hilser derfor dette private initiativ særdeles velkomment. Vi håber, at den øvrige forsikringsbranche også vil blive interesseret i at udbyde patentforsikringer, så der kan komme konkurrence på markedet til gavn for de danske virksomheder.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at Teisen-Simony i sin kommentar uddeler ros til den nye svenske patentforsikring. Kommentaren nævner også, at formanden for Dansk Opfinderforening, Hans H. Haraldsted, har taget sagen op med Økonomi- og Erhvervsministeriet. Drivkraften bag den nye svenske patentforsikring er den svenske opfinderforening, og Patent- og Varemærkestyrelsen kan i den sammenhæng kun opfordre til, at Dansk Opfinderforening etablerer en tilsvarende ordning i Danmark. ■

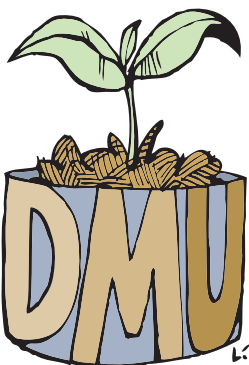
HAR DMU IKKE EN PÆDAGOGISK OPGAVE?

Deltag i humus-debatten

Af Jørn Touborg
Civilingeniør, Himmelev

I Ingeniøren nr. 23/2007 skriver Erling Fundal (EF), at Danmarks årlige bidrag til CO₂-indholdet i atmosfæren fra nedbrydningen af kulstof i agerjorden hvert år i de seneste 50 år gennemsnitligt har været større end den nuværende årlige CO₂-udledning fra forbrænding af fossile brændsler. Som grundlag for sine beregninger anvender EF formindskelsen af agerjordens humusindhold, som består af ca. 50 pct. kulstof.

Egentlig er agerjordens kulstofindhold jo højere end det, som befinder sig i humus, og regnestykket kunne der ved måske se endnu mere graverende ud. Humusen er formodentlig valgt, fordi

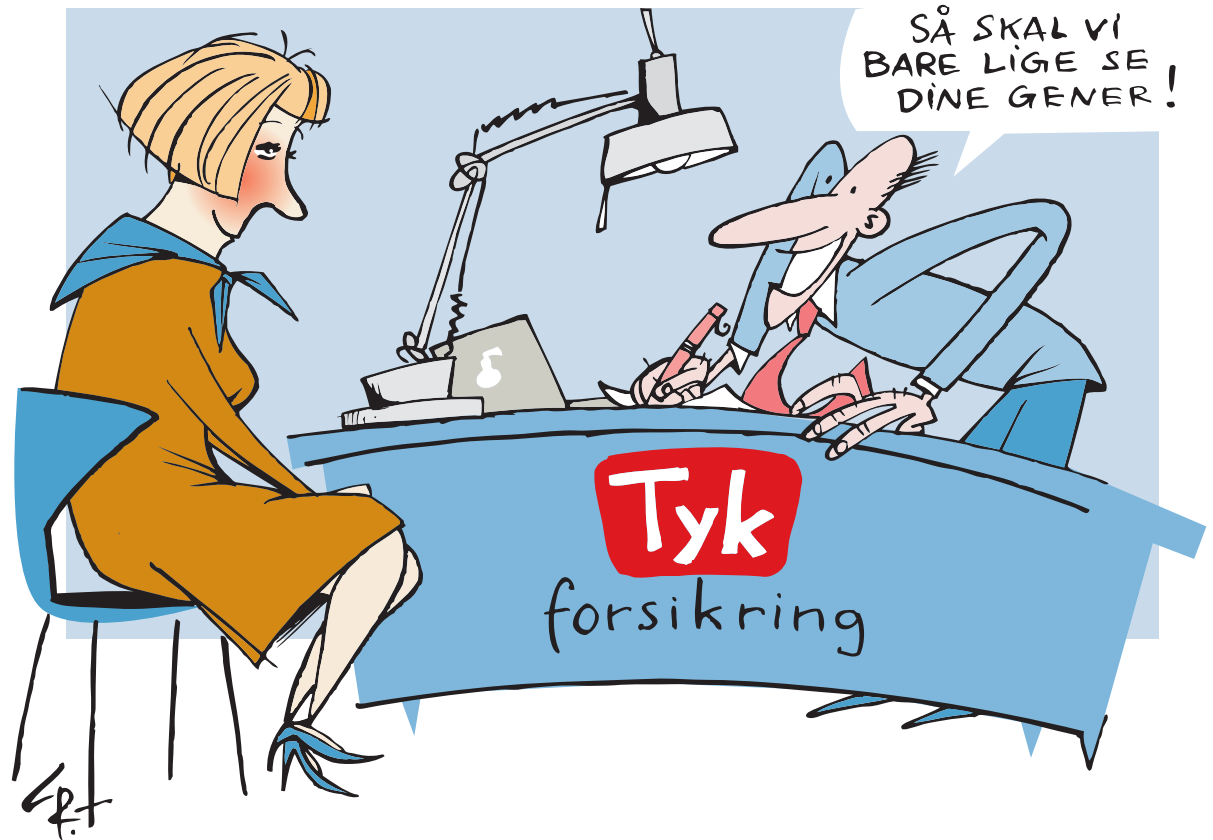
den er nogenlunde bestandig. I øvrigt har humus mange positive egenskaber som vand- og næringsbuffer, og den er et resultat af gode livsbetingelser for utallige jordorganismer.

EF har oplyst mig om, at der foruden de officielle har været en uofficiel kommentar til hans indlæg sendt til Ingeniørens redaktion. DMU har henvendt sig med en bemærkning om, at EF's tal er forkerte – uden at sige hvordan, men at DMU ikke vil del-

tage i en debat, og at indlægget efter deres mening ikke burde have været bragt. Og så underer jeg mig: Har DMU ikke også en pædagogisk opgave?

Kan man finde noget bedre forum til at udbrede viden om miljøets tilstand end i tidsskriftet Ingeniøren, som vel er det tidsskrift i landet, som har højest "score" på kvalificerede læsertimer inden for naturvidenskab? ■

UGENS SATIRE

GenSnageri

Forsikringsselskaberne kan få adgang til oplysninger om danskere, der har fået en gentest i forbindelse med undersøgelser for familiesygdomme. Dermed kan de nægte at forsikre gentestede kunder.

DEN ENES DØD, DEN ANDENS BRØD

Vindkraften og den optimale energiproduktion

Af Morten Boje Blarke
Civilingeniør, ph.d.-stipendiat, Aalborg Universitet.

Udviklingen af et bæredygtigt energisystem afhænger ikke af hastigheden for vindkraftudbygningen frem mod år 2015, som Søren Dyck-Madsen fra Det Økologiske Råd synes at mene med sin kommentar (Ingeniøren nr. 37/2007) til min kronik (nr. 35/2007). Det afgørende er, om lovgiverne evner at sikre, at ejerskab til fremtidens energiteknologi forankres folkeligt og decentralt.

Dette ejerskab skal lige nu sikres ved at bistå decentrale kraftvarmeproducenter og fjernvarmeselskaber med at udvikle løsninger, der bidrager til et effektivt samspil mellem vindkraft og decentral kraftvarmeproduktion. Gode folks ensidige støtte til centralt planlagt vindkraftudbygning overdøver behovet for, at udviklingen på energiområdet sker på et folkeligt grundlag, og unddrager andelsselskabers og privatpersoners mulighed for at få andel i energisektorens svimlende værditilvækst i de kommende år.

En uligevægtig central udbygning med vindkraft sætter princippet om samproduktion af kraft og varme under pres, og man bør i stedet prioritere indsatsen for at gøre de decentrale produktionsanlæg mere vindvenlige.

For det går ikke godt nok i øjeblikket. F.eks. har Folketinget med Lov 550 givet transport- og energiministerne mulighed for at konvertere gæl-

Med denne ændring vil ministeren i praksis kunne forårsage, at kraftvarmeenheder tages ud af produktion uden økonomiske konsekvenser for værkerne

dende produktionstilskud til industrielle og mindre affaldsbaserede decentrale kraftvarmeværker til et produktions-uafhængigt engangsbeløb. Med denne ændring vil ministeren i praksis kunne forårsage, at kraftvarmeenheder tages ud af produktion, dog uden økonomiske konsekvenser for værkerne. Der er da ej heller kritiske kommentarer til denne ændring i de indkomne høringssvar.

Så var der mere gang i den, da Treuhandanstalt i juni 1993 lagde sidste hånd på afviklingen af de kollektivt ejede kraftvarmeværker og fjernvarmenet i Østtyskland. I 1991 var fjernvarmens andel af den samlede østtyske varmforsyning 23 pct., mens andelen i Vesttyskland var blot 8 pct. Den vesttyske forsyningsmodel vandt et afgørende slag i 1993 – sikret af et stærkt parløb mellem selskaber og naturgasselskaber og en proces, der tillod dem at opdele el- og varmeproduktionen i porten med store økonomiske og strategiske fordele for begge forretningsområder.

Man skal især bide mærke i de mekanismer, hvorunder det lykkedes for

elselskabernes advokater at overtale de østtyske borgmestre til at trække sager tilbage fra forbundsdomstolen, der ellers var anlagt med henblik på at sikre deres ret til fortsat at eje og varetage den decentrale produktion. Midlet var forhåndsgodkendelser og produktionsuafhængige tilskud til elproduktion, der i praksis bestak kommunalbestyrelserne til at opgive kravet om varetagelsen af fortsat decentral produktion.

I dag er kraftvarmeenheder i vid udstrækning erstattet af kedler, og fjernvarmens andel i det forenede Tyskland var i 2003 blot 6 pct. af den samlede varmforsyning, identisk med det samlede gennemsnit for EU, ACC og EFTA (ecoheatcool.org). Samtidig refererer mange netop til Tyskland for deres effektive udbygning på vindområdet. Men er udviklingen sund, samlet set?

Produktionsuafhængige tilskud kan undergrave muligheden for at skabe et effektivt samspil mellem decentrale produktionsanlæg, ikke mindst hvis nogen skulle få lyst til at udvide ordningen til landets øvrige decentrale kraftvarmeproducenter. Princippet om samproduktion af kraft og varme sættes yderligere under pres. Her er der behov for gode folks opmærksomhed. ■